

128

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 18 maja 1961 r.

w sprawie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i świadczeń z ubezpieczeń społecznych dla pracowników zatrudnionych w zakładach rzemiosła indywidualnego.

Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 51, poz. 396 z późniejszymi zmianami) oraz art. 10 ust. 5 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Miesięczne zarobki pracowników zatrudnionych w zakładach rzemiosła indywidualnego, stanowiące najniższą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, określa się w formie ryczałtów. Wysokość ryczałtów zawiera tabela stanowiąca załącznik do rozporządzenia.

2. Jeżeli miesięczny zarobek pracownika jest wyższy od odpowiedniego ryczałtu określonego w tabeli, podstawę wymiaru składek stanowi rzeczywisty zarobek.

3. Za pracownika zatrudnionego tylko przez część miesiąca wskutek podjęcia lub zaprzestania pracy w ciągu miesiąca albo wskutek pobierania zasiłku z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa podstawę wymiaru składek stanowi zarobek obliczony za dni pracy w danym miesiącu, z tym że za zarobek dzienny przyjmuje się 1/25 część odpowiedniego ryczałtu określonego w tabeli, a przy osiągnięciu zarobków wyższych od ryczałtu podstawę wymiaru składek stanowi zarobek rzeczywisty za dni przepracowane.

§ 2. Najniższą podstawę wymiaru zasiłków z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa oraz rent dla pracowników zatrudnionych w zakładach rzemiosła indywidualnego stanowią zarobki określone w tabeli.

§ 3. 1. Rzeczywiste zarobki wyższe od odpowiednich ryczałtów określonych w tabeli stanowią podstawę wymiaru świadczeń pieniężnych, jeżeli zarobki takie były zgłaszane bieżąco dla wymiaru składek przez okres co najmniej:

- 1) ostatnich 3 miesięcy zatrudnienia przed wystąpieniem o zasiłek chorobowy,
- 2) 8 miesięcy w okresie ostatnich 12 miesięcy zatrudnienia przed powstaniem prawa do zasiłku połogowego oraz
- 3) 24 miesięcy w okresie 36 miesięcy zatrudnienia, z którego zarobki przyjmuje się do obliczenia podstawy wy-

miaru renty dla wniosków o przyznanie, przeliczenie lub zmianę renty.

2. Jeżeli w okresach zatrudnienia, o których mowa w ust. 1, pracownik był zatrudniony również w uspołecznionych zakładach pracy, to zarobki osiągnięte w tych zakładach traktuje się tak, jak zarobki zgłaszane bieżąco dla wymiaru składek w myśl ust. 1.

3. Zarobki, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się do podstawy wymiaru świadczeń pieniężnych mimo niespełnienia warunków określonych w tym przepisie, w razie wystąpienia:

- 1) o zasiłek chorobowy, jeżeli niezdolność do pracy powstała wskutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby ostrej albo ostrej choroby zakaźnej,
- 2) o rentę inwalidzką i rodzinną, jeżeli inwalidztwo lub śmierć pracownika jest następstwem wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej, oraz
- 3) o zasiłek pogrzebowy.

§ 4. Za okresy zatrudnienia wykonywanego w zakładach rzemiosła indywidualnego przed wejściem w życie rozporządzenia podstawę wymiaru składek i świadczeń stanowią zarobki ustalone do wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne według dotychczasowych przepisów.

§ 5. 1. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do zatrudnionych w zakładach rzemiosła indywidualnego pracowników umysłowych oraz do uczniów odbywających naukę zawodu.

2. Do zarobków pracowników objętych rozporządzeniem nie stosuje się przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1959 r. w sprawie wysokości zarobku stanowiącego najniższą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne oraz świadczeń z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 17, poz. 96).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1961 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: A. Burski

Załącznik do rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 18 maja 1961 r. (poz. 128).

TABELA ZAROBKÓW STANOWIĄCYCH NAJNIŻSZĄ PODSTAWĘ WYMIARU SKŁADEK I ŚWIADCZEŃ DLA PRACOWNIKÓW ZATRUDNIONYCH W ZAKŁADACH RZEMIOSŁA INDYWIDUALNEGO

Grupa rzemiosła	Najniższa podstawa wymiaru składek i świadczeń dla:					
	mistrza oraz czeladnika po 6-cioletniej praktyce		czeladnika do 6 lat praktyki oraz innego pracownika kwalifikowanego		pracownika nie mającego kwalifikacji	
	w miastach i osiedlach do 5 tys. mieszkańców oraz w gromadach zł	w miastach i osiedlach powyżej 5 tys. mieszkańców zł	w miastach i osiedlach do 5 tys. mieszkańców oraz w gromadach zł	w miastach i osiedlach powyżej 5 tys. mieszkańców zł	w miastach i osiedlach do 5 tys. mieszkańców oraz w gromadach zł	w miastach i osiedlach powyżej 5 tys. mieszkańców zł
budowlana i mineralna	2.500	2.800	1.700	1.900	1.000	1.100
metalowa	2.200	2.400	1.450	1.600	900	1.000
drzewna	1.500	1.800	1.200	1.300	800	900
papiernicza	1.550	1.700	1.100	1.200	800	900
skórzana	1.450	1.600	1.200	1.300	800	900
odzieżowa	1.450	1.500	1.100	1.200	750	850
spożywcza	1.600	1.850	1.300	1.400	750	850
innych rzemiosł	1.450	1.600	1.100	1.200	750	850